

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

بدين يوم وبر زنده يك تن مبار
از آن به که کشور به دشمن دهيم

چو کشور نباشد تن من مبار
همه سر به سرت تن به کشنن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعي

الحاج خليل الله ناظم باخترى

دواي استقامت

زدى در قلب من يك زخم کاري
من از آن جمله ياران نیستم
نياشم غمشريک دوستداران
هميشه سرخوش و خندان باشند
تبسم بر لب و خندان باشم
به يك اندیشه موهم بینم
فراموشم شود اين جان شیرین
غم دُنيانمی ارزد به جودر
كه من دکتورم از درد و مداوا
غم کُنه رُباط و رونق نو
چه شد ایام عیش و کامرانی؟
نه بالای زمانه اعتبار است
نمی سوزد کسی با ما یکجا
نمی سوزد جهان و مأمنی را
دوای درد و تاثیری بکاراست
به هر جامي زند غم را دمادم
دبیر و شاعر و هم عامل هستی
چو سر بالا کُند مشت دمادم

چو گفتی در دلت اندیشه داری
من از ياران بي وجدان نیستم
كه غافل باشم از احوال ياران
اگر ياران من شادان باشند
خدا داند که من شادان باشم
اگر ياران را مغموم بینم
پريشان میشوم حیران و غمگین
چه غم داری بگو جان برادر
بگو اي جان من اندیشه ات را
نمی ارزد جهان با يك سر جو
کجادش جان من شور جوانی؟
نه عمر و زندگانی پایدار است
جز از جان شیرین خود ما
 فقط آتش بسوزد خرمی را
چو تقدير است تدبیری بکار است
بدست مرد چوگان است و رُستم
عزيز من تو مرد عاقل هستی
بزن بر فرق غم مشت محکم

حواله کُن بجان ناتوانش که فرسوده شود روح و روانش
 مجرّب نسخه {نظم} همین است
 دوای استقامات اینچنین است